

Obsah čísla:

- Důležité informace
- Slovo starostky
- ZŠ a MŠ
- Příspěvky čtenářů
- Matrika a ostatní

● *Otevření adaptovaného zdravotního střediska ve Smidarech*

Zhruba před 38 lety bylo slavnostně otevřeno Zdravotní středisko ve Smidarech, které bylo vybudováno v rámci tzv. „akce Z“, a to podle projektu pana Františka Stádníka, smidarského rodáka, který nám v našem úsilí fandil. Na tehdejší dobu bylo velmi originálně pojato. Za dva roky poté, co bylo otevřeno hlavní křídlo budovy, došlo k otevření dětského pavilonu. Bohužel se původní projektant pan Stádník nynějšího znovuotevření již nedočkal. Myslím si, že se mnoho takových zdravotních středisek v sídelních útvarech o velikosti Smidarska nenachází.

Obec na provedení adaptace získala finance z evropského dotačního programu vedeného v regionálním operačním programu Severovýchod NUTS II. ve výši cca 12 mil. Kč, které nám byly jeho prostřednictvím poskytovány. Celým projektem nás provázeli manažeři z Centra evropského projektování za vydatné podpory Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. O to, jak dnes zdravotní středisko fakticky vypadá, se zasloužila firma JOKAS s. r. o. se svými externími spolupracovníky. Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří se na realizaci projektu nějakým způsobem podíleli.

Dana Drašíková - starostka

Záměr nové bytové výstavby ve Smidarech
více naleznete ve speciální příloze a na straně 5

Fotografie ze slavnostního otevření zdravotního střediska

● Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

blížící se datum komunálních voleb, které proběhnou ve dnech 15.-16.10.2010, mě přiměl k rekapitulaci čtyřletého volebního období, které uplynulo tak jako voda v řece. Celé toto období jsem se snažila, spolu se zastupiteli naší obce, zvelebovat Smidary i přilehlé obce. Z vlastního rozpočtu nelze zainvestovat větší akce, které jsme měli v plánu realizovat. Zkoušeli jsme tedy sehnat peníze z různých fondů a grantů, větší peníze pak z evropských zdrojů.

První akce, na kterou jsme získali dotaci v roce 2007 z Nadace Partnerství „Rozkvetlé Smidary“ - Řešení úprav prostranství kolem zdravotního střediska“, spočívala ve výsadbě javorů a sakur, umístění laviček a houpačky s prolézačkou.

Dále se nám podařilo vykoupit a následně prodat sedm parcel na výstavbu rodinných domků u školy a pokračujeme v projektové studii rodinných domů za školou. V projekci, na kterou jsme již dostali dotaci z Královéhradeckého kraje, je kanalizace Smidar a ČOV. Další peníze jsme získali na výsadbu hlohů na náměstí Prof.Babáka, na opravu zvoniček v Červeněvsi a Křičově a na dětské hřiště v Červeněvsi, které bylo financováno ze Společné Cidliny Nepolisy.

Z vlastních zdrojů byla provedena oprava úřadovny v Červeněvsi, schodiště a WC na Obecním úřadě ve Smidarech v 1.patře, chodby v přízemí s vybudováním sprchy a WC, byly upraveny náhradní prostory na obecním úřadě pro lékaře, vzhledem k adaptaci zdravotního střediska. V Chotělicích byly vysazeny javory a opravena budova úřadu. Byl splacen úvěr na cisternové auto Sboru dobrovolných hasičů. V základní škole proběhla rekonstrukce dívčího sociálního zařízení (částečně dotováno), rekonstrukce sociálního zařízení u tělocvičny, rekonstrukce podlahy v tělocvičně. Dále proběhla celková rekonstrukce včetně vybavení jídelny základní školy, která byla opět z poloviny dotována. V mateřské škole byl opraven plot.

Pořádáme různé akce jako je Svatováclavská zábava, různé akce pro děti, seniory, pěší pochody, čarodějnice, maškarní ples pro děti. Prestižní záležitostí pro obec byla putovní akce „Odemykání Javorů“, která začala před 10 lety v městyse Pecka. TJ Sokol Červeněves zažádal o dotaci u Společné Cidliny v Nepolisech na závlahu hřiště – v červnu byla tato akce uskutečněna. Všechny akce jsou vždy finančně podpořeny obcí, bez této přílohy by nebylo možné nic uskutečnit. Ještě letos bude proveden nátěr kostela sv.Jiří v Loučné Hoře a zvoničky – vnitřní a venkovní. Probíhá oprava varhan. Klienti Domu s pečovatelskou službou mají natřené balkony, brigádníci natírali plůtky okolo soch v Chotělicích a Červeněvsi, hřbitovní vrata v Chotělicích a ve Smidarech. V červnu byla podána žádost o dotaci na zateplení ZŠ a MŠ na „Zelená úsporám“ a na krajský úřad na opravu WC v mateřské škole.

Z evropských zdrojů jsme získali finance na zateplení a celkovou adaptaci zdravotního střediska, což se nám povedlo zrealizovat a dne 17.8.2010 bylo středisko slavnostně otevřeno. V zimě se objevil velký problém v Sokolovně, kdy pódium a podlaha byla napadena dřevomorkou. V současné době jsou prováděny přípravné práce, abychom se s dřevokaznou houbou vypořádali. Byly vybudovány chodníky a nájezdy u zdravotního střediska, komunikace v ulici Hradčany. Došlo k opravě kanalizace a vodovodu u zdravotního střediska. Nemalé úsilí a finance nás stojí sekání a údržba zeleně v obcích. Byl zakoupen traktor s mučovacími zařízeními a travní sekačka.

Ráda bych poděkovala za Vaši přízeň, také zastupitelům, kteří vykonávali svědomitě své funkce. Z tohoto volebního období zůstává dost nedokončených akcí a záměrů, na které se ještě nepodařilo sehnat finanční prostředky. Proto se budu v říjnových komunálních volbách ucházet o Vaši přízeň, abych mohla pokračovat v jejich realizaci.

Dana Drašítková – starostka

● *Mateřská školka*

Hurá do školky!

Tak jsme se opět sešli po prázdninách. Do mateřské školy nastoupilo 48 dětí a jsou rozděleny do dvou tříd. První třídu, kterou vedou paní učitelky Jana Deylová a Iva Šoufková, navštěvují mladší děti. Ve druhé třídě si hrají a pracují předškoláci spolu s učitelkami Kamilou Prouzovou a Alenou Pokrupovou. I v letošním roce se mohou děti těšit na různé akce. Hned v září navštívíme společně chovatelskou výstavu, s 1. třídou naší základní školy půjdeme pouštět draky a také se zúčastníme Sportovní podzimní olympiády v základní škole. V říjnu nás čeká spolu s rodiči dlabání a zdobení dýní, výlet na nové hřiště v Červeněvsi a pohádky ve školce nebo v divadle v Novém Bydžově. Všichni už se těšíme, co pěkného nám nový školní rok přinese.

Kamila Prouzová

● *Základní škola*

Naše škola se stala pilotní školou pro výuku etické výchovy pro Královéhradecký kraj

S koncem úspěšného školního roku si učitelé mohou říci, že je za nimi zase kus pořádné práce. Zároveň ale nepochybně přichází myšlenka – už jsem tolik udělal, proběhly projekty, exkurze, povedlo se nám vybudovat další zázemí pro žáky, bude ten další rok zase tak úspěšný, dokážeme se ještě někam posunout, více naše žáky zaujmout, ještě víc dát o škole vědět atp.

Již téměř rok se naše škola připravovala na svoji další profilaci. Ministerstvo školství zcela právem pochopilo, že etická výchova, která nese formování morálních hodnot a chování pro žáky, je v dnešní době, kdy se množí nešťastné excesy ze strany dětí ve školách, více než potřebná. A tak se v osnovách škol poprvé objevuje nový předmět – etická výchova.

Etickou výchovu zařadilo Ministerstvo školství do výuky jako další vzdělávací obor (pro školy zatím nepovinný). Reaguje tak na vzestup kriminality dětí a mládeže v posledních letech.

Cílem etické výchovy je osobnost morálně vyzrálého člověka, který se vyznačuje komunikativností, kreativitou, zdravým sebevědomím, pozitivním vztahem k druhým, spolupracujícím chováním a schopností orientovat se v životě. Výuka je také zaměřena na pomoc nebo prospěch jiných osob, skupin, společnosti.

Protože naše škola měla v přípravné fázi velmi dobré výsledky, byli jsme na počátku prázdnin osloveni vedoucí katedry etického vzdělávání PhDr. Evou Švarcovou, Ph.D. a vedoucím katedry pedagogiky a psychologie PhDr. Pavlem Vackem, Ph.D. z Univerzity Hradec Králové, kteří nás požádali, zda by se naše škola mohla stát pilotní školou pro vyučování etické výchovy pro celý Královéhradecký kraj.

Tato nabídka je pro nás velkou výzvou a velmi rádi jsme na ni kývli. Budeme tvořit výukové materiály, které budeme konzultovat s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, s pracovníky univerzity, ale hlavně se samotnými učiteli v terénu, pro které budeme nové osnovy ověřovat. Naše úsilí podpořil i hejtman Královéhradeckého kraje Bc. Lubomír Franc a jeho náměstek Ing. Vladimír Derner, se kterými probíhají jednání o finanční podpoře tohoto projektu pro naši školu.

Naši učitelé se účastní seminářů a školení, vedení školy pak jednání na úrovni kraje i ministerstva. Všem nám jde o stejnou věc. V jednotném působení s rodinou nastavit u žáků morální hodnoty tak, aby se stali fyzicky i psychicky zdatnými jedinci, kteří se dokážou orientovat ve svém dalším životě, překonávat překážky a co nejlépe se rozhodovat. Vždyť špatné rozhodnutí ve věci zásadní může člověku přinést problémy po celý jeho další život. Pojďme tedy společným působením našim dětem ukázat, že vstřícnost a slušnost není slabost, že obrázek, který nám často média poskytují, není odrazem skutečného.

V samém závěru snad jen myšlenku známého herce, scénaristy a dramatika Jana Wericha:

„Podle mě by se měla ve škole vyučovat slušnost. A taky soucit a takt a vůbec...prostě lidství.“

Mgr. Hana Musílková, ředitelka školy

● *Dětské hřiště v Červeněvsi*

Letošní zakončení letních prázdnin bylo v pátek dne 27. 8. 2010 spojeno se slavnostním otevřením dětského hřiště v Červeněvsi. Tato akce byla zahájena v 17:00 hod. na fotbalovém hřišti. Pro děti i rodiče bylo připraveno odpoledne plné her a soutěží. Proběhla výtvarná soutěž, kde děti mohly namalovat obrázky na téma „Jak si hrají na novém hřišti“, kdy nejlepší kresby byly vyhodnoceny paní Bartákovou a panem Noskem, a následně odměněny. Dále bylo připraveno malé občerstvení, vystoupení šermířů a smidarských hasičů.

Nyní něco málo k tomu, jak toto hřiště vznikalo:

Od roku 2006 Obec Smidary pravidelně žádala o dotace na vybudování dětského hřiště. Snažení bylo neúspěšné až do loňského roku, kdy jsme zažádali o dotaci na Společné CIDLINĚ v Nepolisech, kde byl vypsán projekt **DĚTEM PRO RADOST**.

Projekt je financován z Programu rozvoje venkova České republiky, a hřiště z větší části platila Evropská unie. Vlastní podíl obce činí 10 % z celkové ceny díla včetně DPH, tj. 21.500 Kč. Celkové náklady byly 215.350 Kč. Projekt má 2 etapy. V 1. etapě, která probíhá právě teď, se buduje 29 dětských hřišť Královéhradeckého kraje. Jsou mezi nimi velká i malá hřiště. To naše je jedním z těch velkých. Na dodavatele prvních 29 hřišť bylo vypsáno výběrové řízení, ze kterého vzešel dodavatel - firma Michal Jouda, Rasošky.

Ve 2. etapě, která bude probíhat v příštím roce, se vybuduje dalších 19 hřišť stejného typu v jiných obcích a městech, které si zažádají.

Doufám, že toto hřiště přinese dětem radost a prožijí zde krásné chvíle bezstarostných her.

Dana Drašíková - starostka

● *Urbanistická studie*

V současné probíhá finalizace návrhu dalšího urbanistického rozvoje Smidar. Jedná se o záměr budoucí výstavby, která se má realizovat v lokalitě za Základní školou Smidary. Tato oblast je vedena v územním plánu obce jako plocha určená pro případnou zástavbu. V připravovaném architektonickém plánu se počítá s vytvořením nové ulice, která propojí ulici u hřbitova s ulicí u školy. Plán rovněž počítá s malým parčíkem pro trávení volného času. Dále bude vybudován chodník, který mimo jiné spojí tuto část obce s hlavní ulicí J. A. Komenského. Dané území ve výsledku poskytne prostor pro cca 35 stavebních parcel. Grafickou vizualizaci návrhu si můžete prohlédnout ve speciální příloze ozvěn.

Holka ze Smidar dobývá Evropu

Pokud se řekne jméno Jana Medková, ti starší si vybaví rodiče Marii a Miroslava Medkovi, kteří bydlí pod poštou, někdo si řekne, jo, to je sestra Milana nebo Mirky. Já si vybavím spolužačku a kamarádku, která sice většinu svého času tráví v našem hlavním městě, ale vždy, když se potkáme, máme si o čem povídat. Prostě normální a fajn holka. Proto asi taky nevypráví na potkání, že se účastní tak prestižních soutěží, jako je Mistrovství Evropy v Amsterdamu v pádlování na dračích lodích. A tak jsem si řekla, že když to neřekne sama, musím vám to říci za ni já.

Nejprve začnu tím, co to vlastně dragonboating, česky řečeno pádlování na dračích lodích, je. Jde o dva tisíce let starou čínskou tradici. Jezdí se na 12,5 metrů dlouhé lodi s dvaadvaceti-člennou posádkou. Deset veslujících na levé straně, deset na pravé, jeden bubeník a jeden kormidelník. Přídě a zádě lodí zdobí vyřezávaná hlava a ocas. V současné době se této disciplíně věnuje více než padesát zemí na tratích dlouhých 250, 500, 1000 a 2000 metrů.

Jana se svým týmem trénuje celoročně. Sezónu zahajují týdenním soustředěním a trénují až třikrát týdně. Přes zimu je to trénink v posilovně nebo na pádlovacím bazénu dvakrát do týdne. Ještě jsem neřekla, jak se tým jmenuje. Jde o W.I.L.D. of Prague, byl založen v roce 2004, trénuje pod vedením mnohonásobného mistra světa v kanoistice Petra Procházky a má za sebou velkou spoustu úspěchů. Ten poslední, dle mého názoru největší, je právě z Mistrovství Evropy v Amsterdamu 2010. Z této soutěže si přivezly tři týmy celkem 9 medailí – 1 zlatou, 6 stříbrných a 2 bronzové. Janě můžeme gratulovat ke 2 stříbrným na trati 500 a 2000 metrů a 1 bronzové na trati 200 metrů.

Co k tomu dodat? Mnozí z nás jen nevěřícně koukají, jiní trochu závidí, ale všichni určitě moc gratulují. Jen ti, co sedí za těmi vesly, vidí tu neskutečnou dřinu.

Chtěla bych Ti, Jani, moc poděkovat, že i když se svými úspěchy nechlubíš, i přes-to reprezentuješ Smidary ve světě. Dále Ti přeji, aby Ti soupeři koukali vždy jen na záda a do očí pohlédli pouze při gratulacích. A pokud se něco nezdaří, věřím, že ty to se svým životním optimismem zvládneš na jedničku.

Jana Šustová

Kulaté jubileum

Kluci v akci, S Italem v kuchyni, Prostřeno a jiné podobné programy můžeme dnes vidět téměř na všech kanálech televize. Všude se vaří, peče, smaží nebo griluje a všude je k vidění množství těch zaručeně nejlepších receptů. Ale většinou jde o přípravu a recepty pro dva až čtyři lidi. Ale uvařit pro větší počet strávníků tak, aby většina z nich byla spokojena a chutnalo jí, to je již mnohem těžší.

Připravit ale výbornou svíčkovou či rajskou omáčku s nadýchaným knedlíčkem, chutného španělského ptáčka, výborná jatýrka s bramborem nebo kuřecí stehýnko na slanině, dobrou znojemskou, to se prostě musí umět. Třeba takový smažený řízeček s bramborem, buchty jako od maminky či vynikající polévky, ať již hovězí, bramborovou či gulášovku a mnohé jiné kulinářské fajnovosti, to vše uměla před léty jedna smidarská kuchařinka. Ještě dnes by si na ni jistě mnoho občanů vzpomnělo, když se začne mluvit o dobrém pohoštění. Že nevíte? Tak já přidám ještě jednu indicii. Základní škola před mnoha lety. Ještě netušíte? Tak já vám ještě trošičku pomohu. Tehdejší školní kuchyně. A nyní již vím, že jste doma. Že již bezpečně víte, o koho jde. Ano! Máte pravdu.

Je to paní Jaroslava Žampová, dlouholetá vedoucí kuchařka ve smidarské základní škole. A právě letos, v měsíci dubnu, oslavila kulaté jubileum osmdesáti let, kdy valnou část svého života prožila ve

Smidarech v Dalesově. Právě zde spolu se svým manželem mají již dlouhá léta svůj domeček se zahrádkou, který dodnes stále vylepšují.

Když si při prvním setkání smidarských důchodců ve zdejší škole prohlížela novou školní moderní kuchyni, jejíž kompletní modernizace stála kolem sedmi milionů korun, jenom si tak sama pro sebe povzdechla. „Tak to za našich časů všechno vypadalo poněkud jinak.“ Ale jaké to tehdy byly časy? Tehdejší školní kuchyně byla vybavena daleko skromněji a o nějakých současných technických vymoženostech neměli ani zdání. Tříčlenný kolektiv spolu s vedoucí školní jídelny, která byla zároveň družinářkou, zvládal tehdy vařit kolem 250 obědů. Rekordem bylo tehdy, tuším, 320 obědů. Dnes se jich v moderní kuchyni s kapacitou více jak tři sta obědů vaří tak polovina. Takže kapacitní možnosti kuchyně nejsou dnes ani zdaleka využívány. I ceny obědů byly díky tehdejším sociálním slevám daleko příznivější ve srovnání s dneškem. Tehdy se prakticky každý školák stravoval ve školní kuchyni. Dnes tomu tak ani zdaleka není. A potravinový limit? Ten byl tehdy dnes neuvěřitelných 3,20 Kč. Mnohem více se využívaly i místní zdroje, a to hlavně v oblasti zeleniny z menší části ze školních pozemků, ale hlavně od místních pěstitelů či okolních JZD. Často za symbolickou cenu nebo dnes bychom řekli sponzorský dar. Ale již tehdy se tak jako dnes dbalo na to, aby náklady byly co nejnižší. Tak jako dnes i tehdy existovaly vzorové jídelníčky, všemožné předpisy a celá řada různých nařízení. Takže i tehdy dala dost starostí snaha, jak se s tím vším vypořádat a při tom dobře, ale hlavně chutně uvařit. A právě to paní Žampová, vedoucí kuchařka, se svým kolektivem zvládala dokonale. Naprostá většina tehdejších strážníků netrpělivě očekávala, kdy již bude poledne a co jim zase paní Žampová dobrého ukuchtí a na čem si pěkně pochutnají. Však také povědomí o výborné smidarské školní kuchyni, kde dlouhá léta vařivala právě paní Žampová, měli nejenom smidarští občané, ale i okolní školy široko daleko. Dnes, když přijde řeč na oblíbenost školní kuchyně, obvykle se konstatuje, že to již není jako za minulých časů. Doba a lidé v ní se podstatně změnili.

Dnes již paní Žampová není taková čipera, jako bývala za mlada, když se hbitě otáčela kolem sporáku. Nožičky jí již tolik neslouží jako dřív, takže dennodenní nákup v místním supermarketu jí dělá trochu potíže. Že ji občas někde loupne, někde zabolí, o tom již ani nemluví. Říká, že to k těm letům tak nějak samozřejmě patří. I byžžovská nemocnice není pojmem, který by neznala. Ale přes to všechno ji dobrá nálada neopouští a je plná elánu a dobré pohody. A i když si občas na něco zahudruje, byla vždy a stále je se svým životem, tak jak jej prožila a prožívá v celku spokojena.

Takže přejme paní Žampové, i když poněkud opožděně, aby tu s námi ještě dlouhá léta pobyla a aby jí zdravíčko sloužilo alespoň tak jako dosud.

F. H.

Sbírka na povodně 2010

Už zase jsou v televizi záběry povodní. Lidé jsou zoufalí, brečí, novináři zabírají ty nejhorší hrůzy. Ještěže mě se to netýká. „Ale opravdu se mě to netýká?“ Vždyť když se na to dívám, je mi do breku. A to jsem tak daleko. Ne, už na to nemůžu jen koukat, musím s tím něco udělat, pro lidi, pro sebe. Třeba se najdou další, co nechtějí jen koukat, co by rádi něco udělali, ale nemají tolik sil sami něco vymyslet, nevědí jak pomoci. Nevím ještě jak, ale uspořádáme sbírku. A bylo to. Slovo sbírka mě provázelo celou nedělní noc. Jak na to? Jaká jsou pravidla pro takový sběr? Přinesou lidé něco?

V pondělí ráno jsem to vyslovila nahlas. Setkala jsem se s velkou oporou v rodině. To mě nastartovalo naplno. Volám starostovi hasičů panu Ladislavu Hořejškovi, jak na to. Domlouváme pravidla, za kterých sbírka může být uspořádána, píšu pár řádků pro místní rozhlas a je to. V osm hodin ráno jsem na obecním úřadě a žádám i zde o pomoc. I tady jen samá pozitivní odezva. Paní starostka Dana Drašíková přislíbila zapůjčení hasičského auta a proplacení provozních nákladů. V devět hodin se poprvé rozezní místní rozhlas a je to venku. Ted' už nejde couvnout. Začátek zní: Sbor dobrovolných hasičů Smidary pořádá sbírku, a to v pondělí od 12 hodin do 18 hodin a v úterý od 8 hodin do 18 hodin v hasičské zbrojnici a na povel si to vzal můj tatínek Josef Frýda. Jsem ráda, během dne přišli pomoci i další hasiči, kteří se zase starali o odnos materiálu a jeho rovnání v zadní místnosti.

První rodina dorazila už před dvanáctou hodinou. Byl to náznak toho, že snad neskončíme s ostudou. A musím říci, že jsme neskončili. Přišli mladí, o kterých byste si mysleli, že se o takové věci vůbec

nezajímají, přišli důchodci, kteří sotva nesli plné tašky. Solidarita a soucit byly cítit vždy, i když někdo přinesl věci za stovku nebo za stovky. Nešlo totiž o to za kolik, ale jestli. Celkem přišlo na 125 zástupců rodin ze Smidar i okolí.

A co se sebralo? Nejčastěji balená voda 167 balíků, 153 balíků toaletního papíru, 268 čistících a desinfekčních prostředků, 182 kusů mýdla, 101 párů ponožek, 96 párů rukavic, 65 balení dámských hygienických vložek, 80 kusů hadrů na podlahu, 21 kbelíků, 7 lopat, 13 košťat, ale i pláštěnky, zubní pasty, montérky, deky a polštářky, prášky na praní, ručníky, krémy na ruce, dětské pleny, oblečení, řada dalších velice potřebných drobností a 60 housek se sýrem jako svačina pro pomocníky.

Je středa večer 11.8. 2010 a já píšu tyto řádky. Je po všem. Dneska brzo ráno jsme vyrazili avíi a dvěma osobními auty předat vybrané věci. Dle pokynů humanitární organizace ADRA jsme dorazili do Frýdlantu v Čechách. Cesty v místech postižených povodněmi jsou značně poškozené, někde se dá projet jen kyvadlově, na většině míst dopravu řídí policie. Věci jsou soustředěny v prostorech pravděpodobně garáží nějakého podniku. Pracuje zde řada dobrovolníků, potkali jsme zde hasiče z Ostravy, mladou slečnu, co měla

být na dovolené v Rakousku, pána v důchodu i několik mladých paní, co dovezené věci třídí. Věci jako vody, desinfekční prostředky, krémy, mýdla a hygienické věci jsme vyložili právě u nich a s oblečením, dekami, polštářky a věcmi pro děti nás poslali do Raspenavy. Obce, které se říká druhé Troubky. V této obci bylo na první pohled vidět, že to, co ukazují v televizi, je skutečnost. Všudypřítomné bláto, před každým domem halda zničeného nábytku, matrace, větve, prostě

všechno z domu muselo ven. Zde se věci vybírají v místní hasičské zbrojnici, která byla také vyplavena. Příjem věcí mají na starosti dobrovolní hasiči, jakož i výdej postiženým lidem. I zde je mnoho dobrovolníků, kteří věci třídí. Vše jsme předali a ujížděli rychle pryč. My totiž, na rozdíl od místních domů, do tepla s tekoucí vodou a elektrickým proudem ujet mohli. Největší obavy mají místní z nadcházející zimy. Řada z nich nestihne své domy opravit, voda nepoteče a elektrika s plynem v nedohlednu.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, co se na organizaci této rychlé sbírky podíleli. Hasičům, obecnímu úřadu a babičkám, které mi hlídaly děti, abych se mohla plně věnovat této sbírce. Protože i nepřímá pomoc je velkou pomocí. Děkuji.

A hlavní dík patří samozřejmě vám všem, co nejste lhostejní k trápení jiných a co jste se rozhodli nejen slovy, ale i činem pomoci druhým. Protože jak se my chováme k druhým, tak se druzí budou chovat k nám. Tak zní jedno přísloví, a já mu věřím.

Tento článek je vlastně popisem mých pocitů. Šlo napsat stroze pár řádků a nepsat takový román. Ale nakonec to nedopadlo. Kdo neviděl tu spoušť na vlastní oči, řekne hrůza. Já ji viděla, a nemám slov. Pomoci všem nelze, ale i malá pomoc je pomoc, a právě z malých pomoci se dává dohromady velká. My jsme dali dohromady tu malou, a stali jsme se součástí té velké.

Jana Šustová

Otrávený vzduch? Děkuji, nechci!

Při čtení novin či časopisů se nejednou setkáváme s články, které porovnávají život ve městě a na vesnici. Jejich autoři jsou často velmi nesmiřitelní a jsou schopni vyjmenovat nespočet důvodů, proč tam u nich ve městě nebo na vesnici je nejlépe. Asi to tak je správně, hájit místo kde žiju. Na druhou stranu je třeba říct, že se zase setkáte s těmi, kteří by hned měnili, avšak často si neuvědomují, že přestěhováním nejen získají, ale i ztratí. Sám se do této polemiky v tomto krátkém příspěvku pouštět nehodlám, chci psát o něčem

jiném. Nedá mi to však, a uvedu, jak se tak říká, na okraj pár bezpochyby kladných stránek, kterými venkov jednoznačně boduje.

Život na vesnici má oproti životu ve městě řadu výhod (chápu, vy z města s touto větou máte asi problém, ale vydržte a klidně čtěte dál), mezi které bezpochyby patří zdravější životní prostředí. Naše okolí není tolik zatíženo hlukem, množstvím exhalací výfukových plynů tisíců a tisíců aut, jež se každé ráno derou do centra měst. Nepotkáte se zde ani se světelným smogem (tolik světla v noci, že nejsou vidět ani hvězdy), který ve městě mají. Když pak lidé z města vytáhnou paty a přijedou k nám, tak se diví, kolik hvězd je vlastně možné vidět na jasné noční obloze. To ale samozřejmě záleží na tom, jestli vlastně patří mezi ty, kteří někdy odhlédnou od věcí veskrze „pozemských“ a čas od času obrací svůj pohled k nebeským „výšinám“, v opačném případě je jim to většinou jedno.

Vše ale není taková idyla, jak se může na první pohled zdát (bod pro město), rozhodně ne u nás ve Smidarech. Stačí se někdy projít po vesnici nebo za horkého letního večera otevřít například okno a nejednou, či spíše pravidelně, vás zasáhne velmi nepříjemný zápach páleného plastu. Musím říct, že to nechápu, a odmítám pochopit. Důrazně protestuji! Myslel jsem, že žijeme v době, kdy jaksí cítíme alespoň trochu odpovědnost za své jednání ve vztahu k životnímu prostředí a nejsme líní odnést pár PET lahví do žlutého kontejneru u pošty. Ano, někteří tak činí mírně z donucení, protože plastového odpadu je mnoho, a popelnice není bezedná, že? Někteří zase případně plní kontejnery odpadem, který do nich nepatří (omlouvá je snad jenom barvoslepost a to, že slovo sešlápnout znají jen v případě plynového pedálu u auta), nicméně alespoň ten plast doma nepálí. Ono tady totiž nejde jen o nepříjemný zápach, ale hrozí skutečná zdravotní rizika.

Kdekdo může namítnout, že při spalování PET (polyethylen-tereftalátu) nebo PE (polyethylen), PP (polypropylen) vzniká pouze oxid uhličitý a voda. Jistě, ale pouze při dokonalém spalování. Podobně jako u jiných plastů lze ovšem poměrně těžko dosáhnout podmínek blížících se dokonalému spalování. Je to dáno malým poměrem povrchu k objemu. Na rozdíl například od dřeva nebo uhlí je to neporézní, homogenní hmota, a přístup kyslíku při hoření je tak horší. Rozhodně nelze počítat s tím, že v kamnech natož na ohništi na zahradě, shoří dokonale bez vzniku toxických spalín. Za zmínku stojí několik zdraví velmi „prospěšných“ látek, které při takovém hoření vznikají, a které pak dýcháme. Jedná se například o oxid uhelnatý (toxický). Daleko horší jsou těkavé uhlovodíky - benzen (rakovinotvorný, 67 mg/kg spáleného PET), polycyklické aromatické uhlovodíky - benzoapyren (rakovinotvorný, 30 mg/kg spáleného PET), ftaláty (ohrožují funkce ledvin a jater) či těžké kovy - kadmium (rakovinotvorné, vznik osteoporózy, chudokrevnosti). Spalováním plastů vzniká tedy celá řada zdraví ohrožujících látek, dokonce daleko nebezpečnějších než při spalování dřeva nebo uhlí. Mnohem více ohrožující je ale spalování PVC (polyvinylchloridu). Kromě jiného se v průběhu jeho hoření uvolňuje plynný chlór a fosgen - látky, jež se v první světové válce používaly jako bojové plyny. Horší je, že jako vedlejší produkty vznikají vysoce rakovinotvorné dioxiny. Tyto látky jsou biologicky prakticky neodbouratelné, v ekosystému se šíří s koloběhem vody a stopová množství se ukládají v živých organismech, zejména v tucích. Z organismu se prakticky nevyklučují, takže se postupně kumulují, a po delším čase mohou dosáhnout toxické hladiny.

Myslím, že nikomu není jedno, co dýchá, a věřte mi, že nestačí jen zavřít okno a zatáhnout závěsy a myslet si, že se tyto látky do vašeho domu nedostanou. Dostanou, hlavně skrze zeleninu a ovoce z vašich zahrad. Apeluji tedy na paliče (jak jsem si dovilil dotyčné ve vší slušnosti počastovat), neotravujte mi život! Připomínám, že příslušná legislativa má v tomto směru rozhodně smysl. Tak proč ji přestupovat, a navíc škodit vlastnímu zdraví, když v obci máme příležitost, jak se odpadu zbavit legálně a bez jakýchkoli poplatků. Závěrem ještě k vám ostatním slušným spolutrpiteľům, nebuďte lhostejní a příště až se vás zase soused „zeptá“, jestli nechcete trochu otráveného vzduchu, řekněte mu z plných plic: Děkuji, nechci!

● *Matrika*

Narození:

Tereza Závodníková – Červeněves, čp. 85

Vítání občánek, které se konalo 31.7. 2010, se zúčastnily 4 děti.

Sňatky:

Petr Mašek – Alexandra Nakládalová
Miloslav Štrobl – Markéta Vobořilová
Josef Kodr – Jana Kinčlová
Pavel Krejčí – Marcela Rejthárková
Eutym Mátis – Jana Volčková
Jakub Hud'a – Vladislava Hladká

Jubilea:

Zlatá svatba:	Tlachačovi Miloslav a Miluše – Loučná Hora, čp. 69 Novotní Rudolf a Soňa – Smidary, čp. 246
---------------	--

Úmrtí:

Josef Kubát – Chotělice, čp. 83
Josef Černý – Loučná Hora, čp. 50
Marie Benešová – Chotělice, čp. 3
Josef Frydrych – Smidary, čp. 319
František Marek – Smidary, čp. 283
Milada Smotlachová – Smidary, čp. 329

● *Sudoku a tajenka*

3			2	4			6	
	4						5	3
1	8	9	6	3	5	4		
				8		2		
		7	4	9	6	8		1
8	9	3	1	5		6		4
		1	9	2		5		
2			3			7	4	
9	6		5			3		2

1	2					6		
				6				
	9				2	3	4	
6			5			8	1	4
	1	2				7	6	
7	4	5			1			3
	8	3	1				9	
				9				
		1					7	6

TÉTEL, ANŽ AUMA, OOT, ALES, UÁ, BERMAN	ZDARMA	1. DÍL TAJENKY	POHODNÝ	ANEBO (KNŽ.)	MAĎAR: „POLOŽKA“	MYŠLENKA MATKY TEREZY Potká-li nás nějaké utrpení, přijmeme je vždy s úsměvem. V tom totiž spočívá největší Boží dar: moci s úsměvem přijmout... (dokončení v tajence)			
NÁHLÁ ZMĚNA									
OBYVATELÉ AŠE									
2 x 5						RVAČKA (NÁŘ.)	KROMĚ	2. DÍL TAJENKY	NEZA- STÝLATI
CITOSLOVCE POVZDECHU			NÁŠ HUDEBNÍ PEDAGOG NĚKDE (KNŽ.)						
RIBO- NUKLEOVÁ Kyselina				SAMICE LVA BRNĚNSKÝ PODNIK					
ITALSKY „MÓDA“					MUŽSKÉ JMÉNO IVOŠOVA				
PRUŽNÁ ŽELEZA						KÓD LETIŠTĚ OHOTOA VRCH U BĚLEHRADU			
 SEMENA K SETI SAMOČINNÝ PŘÍSTROJ						ŘÍM. ČÍSLO (550) PATŘÍCÍ MALÉ ALENĚ			
VYROBENÁ ANIMA- TOREM									
CITOSLOVCE PLÁČE			SMĚNEČNÝ DLUŽNÍK UNIKAT						
TABULKA MÍROVÝCH POČTŮ (ZKR.)				BÝV. PILOT FORMULE 1 INICIÁLY AGASSIHO					
SLEZSKÁ ŘEKA					ST. VZTAŽNÉ ZAJMENO PULZ				POTOM
MÁVAT (RUKAMA)						VYSOKÝ BÍLÝ PTÁK POPĚVEK			
DRUH PEPŘE				ZNAČKA MÝDEL					
ROZ- POUŠTĚT SE				POLNÍ STRAŠIDLO					